

عنوان مقاله:

بررسی تعهدات بین المللی الزام آور در زمینه آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی آنالیز داده ها در علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمد خلیلی خلیوند - کارشناسی ارشد حقوق بین الملل عمومی

خلاصه مقاله:

بسیاری از کنوانسیون های لازم الاجراء کنونی، همانند کنوانسیون مبارزه با تبعیض در آموزش، میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی که از دل اعلامیه حقوق بشر بوجود آمده است و کنوانسیون های حقوق افراد دارای معلولان، حقوق کودک، رفع تبعیض نژادی، چنانچه در فصل قبل ذکر گردید زمانی به شکل اعلامیه و در قالب حقوق نرم پا به عرصه حقوق بین الملل گذاشته اند و پس از آنکه حالت منجز بودن و پختگی خود را در طول زمان به دست آورده اند، با پذیرش دولت ها تبدیل به حقوق لازم الاجراء شده اند. جمهوری اسلامی ایران برخی از این تعهدات را قبل از انقلاب بدون هیچ گونه حق شرطی قبول کرده و این گونه پذیرش بعد از انقلاب، به سبب مغایرت برخی از این اصول با قوانین و احکام اسلامی و عدم اجرای آنها توسط دولت جمهوری اسلامی ایران باعث محکومیت در مجامع بین المللی شده است. در حالی که بعد از انقلاب به گونه ای احتیاطی با این گونه کنوانسیون ها برخورد کرده و سعی کرده با حق شرط به این گونه تعهدات بپیوندد. معاهدات حقوق بشری در حقیقت این تفاوت ماهوی را با سایر معاهدات دارند که هدف و کارکرد اصلی آنها حمایت از حقوق و آزادی های بنیادین فردی است. حمایت از حقوق فردی در مقابل نقض احتمالی این حق ها توسط خود کشور متبوع فرد، دیگر افراد و یا کشورهای دیگر نقطه محوری و اصلی این دسته معاهدات هستند حمایت از حقوق و آزادی های فردی بی تردید محوری ترین مشخصه معاهدات حقوق بشری هستند. همین مشخصه اسناد حقوق بشری بوده است که دادگاه بین الدولی آمریکایی حقوق بشر را پیش از کمیته حقوق بشر به این نتیجه رسانده است که معاهدات حقوق بشر مشمول ملاک های رایج معاهدات بین کشورها، که همانا مبادله متقابل است، نمی باشند. در این تحقیق به بررسی تعهدات بین المللی الزام آور در زمینه آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران به روش توصیفی پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: آموزش و پرورش، قوانین الزام آور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1966096>

